

χάρια πρόματα καὶ τὰ φίγηνε μέσα. Φωνάζει αὐτὴ, Μπάρμπα, μπάρμπα, ἐν εἰσαὶ χριστιανὸς, ἔλα νὰ μὲ γλυτώσεις. Γυρίζει αὐτὸς, ψέπει τὴν κοπέλλα, παίρνει τὴν τσάπια του, πάγει, σκάφτει, μεγαλώνει τὴν τρύπα, βγαίνει αὐτὴ δέω κι ἀρχίζει τὰ παρακάλια. Τέλανουμ, μπάρμπα, ποῦ ἔλεγε, πάρε με μάζι σου. Τὴν ρωτάεις αὐτὸς, δηγεῖται ἔκεινη μὲ τὴν ἀράδα καταπῶς εἴταν τὰ πρόματα. Τὴν λυπήθηκε ὁ γέρος, τὴν βάζει μέσα στὴ σακκοῦλα του, βάζει ἀπὸ πάνω καὶ τὸν πηλὸ ποῦ μάζευς, καὶ θαρρῦνες πῶς εἴταν ὅλη ἡ σακκοῦλα πηλός. Τὴν χτυπᾷ λοιπὸν στὸν ὄμο, καὶ δρόμο γιὰ τὸ σπίτι του. Μόλις ζυγῆκε ἡ κοπέλλα ἀπὸ τὴν τρύπα, πάγκαν οἱ κλέφτες μὲ τὸν ἀντρά της τὸν πρωτοκλεφταρά. Νὰ δῶν πῶς λείπει αὐτὴ, ἀρχίζουνε καὶ τρέχουν ἔλλοι ἀπὸ δῶ κι ἔλλοι ἀπ' ἑκεὶ νὰ τὴ ζητοῦν. Ἐκεὶ ποῦ τρέχανε, βρίσκουν τὸ γέρος φορτωμένο μὲ τὴ σακκοῦλα, πυγαίνουν κοντά του. Ἰσως καὶ μάθουν τίποτα. Αὐτὸς, ποῦ τὰ κατάλαβε, λέγει μονάχος του, τίρκα ἐγὼ πρέπει νὰ κάνω τὸν κουφὸ. Πηγαίνουν πιὸ κοντά, τοῦ λέγουν, Καληησπέρα, μπάρμπα. Λέγει αὐτὸς, πλὸ πουλὼ. Μήπως εἶδες καμιὰ κοπέλλα νὰ περνᾷ ἀπὸ δῶ ἵσια με δεκάξη δεκαφτάρα χρονῶ; ἔκεινος πάλι λέγει, δώδεκα παράδεις τὴν ὄκα τονὲ δίνω. Τότε αὐτοὶ εἴπαν ἀνάμεσά τους. "Διύτε νὰ τραβοῦμε, κι αὐτὸς ὁ γέρος τὴν χαρένα. Σὰν ζεμάκρυναν οἱ κλέφτες, λέγει ὁ γέρος τῆς κοπέλλας· Καλὰ κόρη, μ', τὰ καταφέραμε. Πάγει ὁ γέρος στὸ σπίτι, καληησπερίζει τὴ γριά του, ἔπειτα τῆς λέγει. "Ελα νὰ μὲ βοηθήσῃς νὰ κατεβάσω τὴ σακκοῦλα μοῦ. Αὐτηνῆς τῆς φάνηκε παραχθεῖνο μαθήτες, καθεὶς βραχὺ ὁ γέρος τὴν κατέβασουμε μαζί. Πάγει κοντά, τῆς λέγ' αὐτὸς, πρόσεχε μὴν τὴ χτυπήσης δυνατὰ κάτω, γιατὶ σ' ἔφερα μιὰ ψυχοπαίδα καὶ τὴν ἔχω αὐτοῦ μέσα. Ἀνοίγει ὁ γέρος τὴ σακκοῦλα, βγαίνει ἀπὸ μέσα μιὰ κοπέλλια σὰν τὸν κοϊνο. Ἡ γριὰ πλιὰ τρελλάθηκε ἀπὸ τὴ χραὶ της, καὶ μάλιστα σὰν εἶδε τὸ βιός ποῦ σήκωνε καὶ τὰ καλᾶ. Τὴν εἰχαν πλιά, νὰ μὴ βρέξῃ ὁ Θεὸς καὶ σταξῃ ἀπόκινα της. Σὰν περάσανε δύο χρόνια, ἡ κόρη μιὰ μέρα στολισμένη ὅπως εἴτανε μάθησε στὸ παναθύρο. Περνοῦσε ἔκεινη τὴν ὥρα τὸ βασιλόπαιδο, τὴν εἶδε, τὴν ἔφεσε. Πάγει καὶ λέγει τῆς μάννας του. Στὸ τάδε μέρος εἶδα μιὰ κόρη καὶ ποὺ τὴν ἔφεσα. "Αν θέλεις κ'" ἐσύ, πές το, νὰ μαζὲ τὴ δώσουν. Ἡ μάννα ποῦ ἀκούγει γι' αὐτὴ τὴν κοπέλλα νὰ λέγουν τόσα καλὰ, τὸ δέχτηκε, καὶ μὲ μιὰς ἔστειλε προξενεῖσ. Ἡ γριὰ σὰν τάκουσε, Τί λέγει, τὸ βασιλόπαιδο τὴν ζητᾶ καὶ δὲ θὰ τὴ δώσω; Τὴν παίρνουνε γέρος καὶ γριά, κι ἐπ' τοῦ γαμπροῦ τὸ σούς ἐνα πουροῦ τὴν πάγουνε στὸ παλάτι, καὶ γίνεται γάμος μέγας καὶ πολὺς.

Ο κλέφτης ποῦ ἀκόμα ξακολουθοῦσε νὰ γυρεύῃ τὴν κοπέλλα του, περνοῦσε μιὰ μέρα μπροστά ἀπὸ τὸ παλάτι, καὶ κατὰ τύχη ἐκείνη καθότανε στὸ παράθυρο καὶ ἔτρωγε ψῆλο. Κ' ἐτυχεὶς καθὼς πετοῦ· τε ἔνα φύλλο ποῦ τὸ πάστρευε, ἢ πέσγε μπροστά στὸν κλέφτη. Γιαρίζει νὰ δῃ ποιὲ εἶναι ποῦ πετάει τὸ φύλλο, θλέπει στὸ παναθύρι· τῇ κοπέλλᾳ. Δὲν μπόρεσε πλιὰ νὰ θασταξῃ τὸ θυμό του, καὶ τὴν λέγει· ὅχι, ἐπὶ ποῦ μ' ἀράνινες τάσσου κκιρὸ νὰ τρέχω καὶ νὰ σὲ γυρεύω, νὰ δῆσε τί θὰ σου κάνω. Αὐτὸς γιὰκ νὰ κατορθώσῃ νὰ μπεῖ μέσ' τὸ παλάτι, πικνεῖ καὶ βάζει τοὺς συντρόφους του μέσα σὲ τουλούμια. Τοὺς φορτώνει ὑστερα ἀπάνω στὶς καμῆλες καὶ περνᾷ τὸ βράδυ βράδυ μπροστά ἀπὸ τὸ παλάτι. Ἐθρεύει κιόλα, καὶ φωνάζει. Ἀμάλα, Βασίλισσα, λυπήσου τὸ δοῦλο σου. Νυχτιάστικα στοὺς δρόμους ξένος ἀνθρωπος καὶ μὲς στὴ βροχὴ, ποῦ νὰ πάγω μὲ τὰ φορ-

τωμένα τὰ καμήλια. "Ανοιξε καὶ βίλε με σ' ἔνα μέρος νὰ περάσω τὴ βραδιά, καὶ δὲ Θεὸς νὰ σοῦ τὸ πλευρώσῃ αὐτὸ τὸ καλό. Ή βασιλίσσα ὅταν ἀκουσεῖ ἐτοὺς τὴν παρακαλεῖ, τονὲ λυπήθηκε, ἀλλὰ γνώρισε καὶ τὴ φωνή του. Τί νὰ κάμει τώρα. Διατάξει τοὺς τοὺς δούλους της, ἀνοίγουν ἔνα κατώγι, τονὲ βάζουνε μέσα μὲ τὰ καμήλια του, ἐπειτα κατὰ διαταγῆ της τὸν πῆραν αὐτὸν ἔχωριστα, τὸν κάνουνε στουπὶ ἀπὸ τὸ μεθύσι, ἐπειτα τὸν πήγανε στὴ βασιλίσσα. "Ἄρχισε αὐτὴ νὰ τονὲ ρωτᾶ ποιὸς εἶναι, καὶ γιατὶ δὲν ἔλεγε τὴν ἀλήθεια. Τί νὰ σοῦ πῶ, λέγει, ἔφοῦ τὰς ζέρεις. Πιάνει ἀπὸ στὸ μεθύσι του καὶ τῆς λέγει ὅτι ὅσα εἴχε μέσα στὸ νοῦ του. Διατάξει τότες ἡ Βασιλίσσα καὶ κατεβαίνουν καὶ σφάζουν τοὺς συντρόφους του ποῦ εἴταν μέσα στὰ τουλούμια. Ἐκεῖνοι τονὲ ρίζανε μέσα στὴ φυλακὴ, καὶ ὕστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια καὶ πολλὰ βάσανα ἀπέθανε. Ή κοπέλλων τότες βρήκε τὸν πατέρα της καὶ τὶς ἀδερφάδες της, τὶς πήρε στὸ παλάτι μέσα καὶ ζοῦν καὶ βασιλεύουν ἵσια μὲ σῆμερα.

νά λαβήρι μέρος στὸ τραπέζι: σας, πάιρνοντας τὸ ἔδιο
ἀξίωμα μ' ἐσας, ἀφοῦ μέθυσε ρίχτηκε τῆς "Ηρας" δ'
ἐρίφης. Αύτὰ κι ἡλλα τόσα εἶναι, καῖνα, που ἔξαιτι-
ας τους ἀποφασίσαμε ἀπὸ δῶ καὶ πέρα καὶ γιὰ τὴν
ἔδικτη μας σιγουριὰ νό μὴν ἀφίνουμε πιὰ νὰ ξυγόνουν
τὸ σπῆτι μας. Μᾶς ἀνίσως ἴποσκέθηκαν μπροστά σου
ὅτι θὰ ζητήσεις λίγα καθίς λέγε τώρα, κι ὅτι δὲ θὰ
κάνουν τίποτα ἔξαδικντροπος ἀπάνω στὸ τραπέζι, κα-
λῶς νὰ κοπιάζουν στὰ δεῖπνα μας κι ἀς μᾶς συνα-
κτεῖσθε φουντα: Καὶ φορεματά, καθὼς ἐσύ προστάζεις,
θὰ στείλουμε καὶ χρυσάρι ὅσο εἶναι βολετό γιὰ ξα-
δέψουμε παραπάνω καὶ κοντολογῆς τίποτα δὲ θὰ
παρκαμελήσουμε· μά κι κύτοι ἀφοῦ πάψουνε νὰ μᾶς
συναναστρέφουνται μὲ πονηριὰ, ἃς εἶναι φίλοι μας
ἄντες κόλακες καὶ παράσιτοι. Κ' ἔτσι καθόλου δὲ
θὰ μᾶς κατηγορήσῃς ἐμὲς, ἀνίσως θέλουμε κ' ἔκε-
νοι: νὰ κάνουν τὰ δυσκ πρέπει.

Μετάφραση ΗΛΙΑ ΒΟΥΤΙΕΡΙΔΗ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ОТ ВЕВНАЮ

КРПОНИКА ГРАММАТА

ГРАММА ТЕТАРТО

Οι πλούσιοι στὸν Κρόνο γειὰ τάχη. Νομίζεις δὲ μονάχα σ' ἐσένα, ὁ Κρόνος, ἔχουνε γραφεῖ κάντα ἀπό τοὺς φτωχοὺς, καὶ δὲν ἔχει ὡς τώρα ξεκουραθεῖ κι ὡς Δίας ἀπ' αὐτούς, ποῦ φωνάζουν καὶ γυρεύουν σώνες καὶ καλὴ νάγινη τὸ ξαναμοιρασμα καὶ τὰ βάνουνε μὲ τὴν τύχη, ὅτι δὲν ἔχει κάμει ἵσια τὴν μοιρασία καὶ μ' ἐμάς ὅτι δὲ θέλουμε νάγια τοὺς δώσουμε τίποτις ἀπὸ τὰ δικὰ μας; Μὰ ζέρεις ἐκεῖνος, ἀφοῦ εἶναι Δίας, ποιοὶ φταῖνε, καὶ γιὰ τοῦτο δὲν προσέχει καθόλου σ' αὐτούς. Σ' ἐσένα ὅμως θάπολογηθοῦμε, μιὰς καὶ μᾶς κυβερνᾶς τώρα. Ἐμεῖς λοιπὸν ἐπειδὴ τὰ προσέξαμε ὅσα μᾶς ἔχεις γράψει, ὅτι εἶναι καλὸς νὰ βοηθήσουμε ἀπὸ τὰ πολλὰ μας ὅσους ἔχουν ἀνάγκη κι ὅτι εἶναι πιὸ εὐχάριστο νάγια συναναστρεψόμαστε καὶ νὰ ξεφαντόνουμε μὲ τοὺς φτωχούς, πάντα κάναμε ἔτοι, ζῶντας μὲ τὸν ἴδιο ἕπως κι αὐτοὶ πρόπο, γιὰ νὰ μὴν κατηγορήσουν καθόλου μήτε κι αὐτὸν τὸ συντράπεζο. Μὰ κεῖνοι, ἂν κ' ἔλεγαν στὴν ἀρχῇ ὅτι ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ λίγα, μιὰς καὶ τοὺς ἀνοίξαμε τὶς πόρτες, δὲν ἔπαψαν νάγια ζητᾶν τῶν απάξιας στέλλονται κι ἄν δὲν τὰ παίρνουν ὅλα χάρεστας μόλις τὰ ζητήσουνε, θυμός καὶ μῆσος καὶ πρόγειος οἱ θλεστήμιες, καὶ ἂν κ' εἴναι φέρεται, δισκ λένε γιὰ ἐμάς μολαταῦτα

ἐκεῖνοι ποῦ τάχουνε μπορεῖ νὰ τους πιστεύουν. ἐπειδὴ
αὐτοὶ τὰ ζέρουνε μὲ τὸ νὰ μάζε συναναστρέφουνται. Κ'
ἔτοι θὰ γίνη ἔνα ἀπὸ τὰ δύο, ἢ πρέπει καθένας μαζ;
νὰ εἶναι διάλυτα ὄγκτρά τους μὲ τὸ νὰ μὴ δίνῃ ἢ ἀ-
φοῦ τὰ παρατήσῃ ὅλα ἀμέσως νὰ εἶναι πολὺ φτωχός
καὶ νὰ γίνη κι αὐτὸς ἔνας ἀπὸ τους ζητιάνους.

Καὶ τὸν λόγον εἶναι ὑποφέρεται· μὰ στὰ δεῖ-
πνα, ἀφοῦ παραμελήσουν νὰ χρητάσουν καὶ νὰ πε-
ριθρημάσουν κι αὐτοί, ομαδικά πιούντε περισσότερο ἀπ’
όσο πρέπει νὰ τυμπούντε τὸ χέρι ομορφους κοπελού-
ένων δίνει τὸ ποτήρι νὰ ρίχνουνται τῆς ἀγαπητικιδί-
ζης νὰ της παυτρεμένης γυναίκας· ἐπειτα ἀφοῦ ξεράσουν
ἀπόλυτο στὸ τραπέζι μᾶς βρίζουντε τὴν ἄλλη μέρα πη-
γανάμενοι στὴν ἀγορά, λέγοντας δὲ δίψασαν κι
ὅτι τοὺς τρέλλανε ἡ πεῖνα. Κι ἀγίσσως σοῦ φαινόμα-
στε δὲ λέμε ψέματα γι’ αὐτοὺς, θυμήσου τὸν ἐδι-
κό σου παράσιτο τὸν Ἰξέλονα, ποῦ ἂν κι ἀξιώθηκε

'Αγαπητὲ Νομικ

Τίποτα δὲ θάρπισουν χραγχώστο οἱ βέβηλοι, τί-
ποτα. "Ολα θὰν τὰς ἡράζουνε μέσα στήν θρωμαρή κα-
τατάξθησαν ποὺς ποὺς λέγεται «Τὸ 'Ανάγνωσμά μας»,
ὅλα θὰν τὰς πενταρροποίησουν, τὴν θρησκεία, τὸ εὐθυνός,
τὴν φιλολογία μας, ἐπὸ τὴν λύσσα ποὺς τοὺς ἔχει πιά-
σει ὅχι μόνο νὰ κλέψουν τὶς πεντάρρες τοῦ κόσμου,
ἀλλὰ καὶ νὰν τοῦ φαρμακώνου τὴν ψυχήν.

Ἡ Ἔσπερινὴ» ἀροῦ ξεθέωσε καὶ ἀναγνωσματοποίησε ὅλους τοὺς Ἀγιους κι ὅλες τὰς Μαγδαληνὲς, ἔβαλε χέρι καὶ στὸ Σολωμὸν καὶ μεταμόρφωσε σὲ ἀνάγνωσμα τὸν ἀθανατὸ «Λάμπρο» του. Ἄμα τελιώσει δὲ «Λάμπρος», νὰν τὸ δεῖτε, θὰ κάνει ἀνάγνωσμα τοὺς «Ἐλεύθερους πολιορκημένους», καὶ στὸ τέλος θάνατυνωσυκτοποιήσει καὶ τὸν «Ἐθνικὸν Γύμνο» του.

Ποῦ μπορεῖς νὰν τοὺς βικτήζεις τοὺς ἀλιτήρους
ὅταν πρόκειται για τὴν πεντάρα!

Δέν ξέρω ότι ψηφίστει ποτὲ κανένας νόμος που νὰ προστατεύει τὴν πνευματικὴ ἴδιοχτυσία, εἰναὶ δικαιοσύνη οὐ ψηφίστει μιὰ ὥρ' ἀρχήτερα νόμος που νὰ προστατεύει καθεὶς συγραφέας ἀπὸ τὸ μασκαράλικο ποὺ μπορεῖ νὰ πάθει, νὰν τὸν ἀρπάξουν ἀπὸ τὸ σινέρκο οἱ διάδορες «Ἐσπερινές» καὶ νὰν τὸν κάνουν ἀνάγγωστος.

Πρόθυμος φίλος

H HNOH. . .

$$\Phi(\tilde{z}_n) \in N_{2\eta}(\tilde{z}_n)$$

«Εἰς τὴν πεζὴν ἐπογήν ψας (γράφει κάπιος χαρτωμένος χρονογράφος μαζί) θὲ σκορπισθῆ καὶ κάπια πυνὴ ποιητικὴ μὲ τὴν ἡγεμονίαν τῶν ἔκδοσιν τῶν «Ἀπάντων τοῦ Ἀλεξ. Σούτσου». "Αν εἶναι προή η δῆμος τὰ ποιήματα τοῦ Ἀλεξάντρου Σούτσου δὲν τὸ γνωρίζω. Τούτο μόνο ζέρω πώς πανηγυρικὴ ἔκδοση, τοῦ Σούτσου σήμερχ ψωμάζει σὲν ..... — Βάλε οποια παραμοίωση θέλεις έσυ που νὰ δείχνεις τὸν κωμικὸ ἀναχρονισμὸ καὶ τὴν νοστικότητα τοῦ ζαναζεσταμένου λαπά.

**Δικός σου
ΞΕΠΝΟΗΣ**